

különszám
Júlia

Világszerte Nr. 1

Heidi Rice

Egy felejthetetlen nyár

Kim Lawrence

Megtalált szerelem

Cathy Williams

A rút kiskacsa

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Books S.A.-val létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Books S.A. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Heidi Rice, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2023

Eredeti címe: *Contracted as His Cinderella Bride* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Szabó Júlia

© Kim Lawrence, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2023

Eredeti címe: *A Passionate Night with the Greek* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

© Cathy Williams, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2023

Eredeti címe: *Contracted for the Spaniard's Heir* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA KÜLÖNSZÁM 115. számában, 2023

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-637-1

ISBN 978-963-540-637-1

• Kép: Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2023

• A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• Felelős kiadó: dr. Bayer József

• Főszerkesztő: Vaskó Beatrix

• Telefon: +36-1-781-4351; e-mail cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Heidi Rice

Egy felejthetetlen nyár

1. FEJEZET

– A kikötő környéki futárok figyelmébe! A *Mallow és Fiai Ékszerüzlet*ben vár egy csomag, amit Bloomsburybe kell elvinni.

Alison Jones lehúzódtott az út szélére a Waterloo Bridge mellett, aztán megállt, hogy jobban hallja a központ diszpécserét, mert óriási volt a forgalom, és az időjárás sem segítette a szakadozott rádióadás megértését.

Az eső máris teljesen átnedvesítette a ruháját, de eggyel több vagy kevesebb fuvar már igazán nem számít. Rögtön rányomott az *Adás* gombra, és lecsapott a munkára.

– Az ötszázhuszonnégyes vagyok. Vállalom.

Semmilyen munkát nem utasított vissza, hiszen még mindig nem fizette vissza a kölcsönt, amit az anyja temetésére vett fel, és lassan esedékes volt a jövő havi lakbér a házra, amelyet a divattervezést hallgató egyetemista társaival bérelt.

A diszpécser megerősítette, hogy az övé a fuvar.

– Egy jegygyűrűt kell elhozni. A célszemély Dominic LeGrand. A címe...

Ally ledermedt. A címet már alig hallotta, mert a név rengeteg emléket hívott életre régről, nagyon régről. Még a gyerekkorából. Tizenhárom éves volt akkor, de még mindig tisztán fel tudta idézni a rózsák illatát. A provence-i nap melegét a bőrén. És a jóképű, kedves Pierre LeGrand-t, aki barátságosan ezt mondta:

– Hívhatsz papának, Alison.

Emlékezett az anyja boldog, reményteli mosolyára.

– Pierre más, mint a többi férfi, Ally. Ő tényleg szeret engem, és gondoskodik rólunk.

És persze emlékezett Dominicra is, Pierre tizenhat éves fiára. Mintha csak tegnap találkoztak volna, pedig tizenkét éve történt...

Dominic nem egyszerűen csak jóképű volt, Allyt valósággal lenyűgözte minden porcikája. Érzéki, mindig szemtelen mosolyra álló ajka, csokoládébarna, titokzatos szeme, a sarló formájú sebhely a bal szemöldöke fölött, extrém rövidre nyírt, napszíta szőke haja.

Akár egy bukott angyal, úgy jelent meg Ally életében, és a veszély meg az izgalmak ígéretét hozta magával.

– Elnézést, mégsem vállalhatom a szállítást – motyogta, mert eszébe villant az a bizonyos utolsó provence-i éjszaka.

Amikor az anyja sírva, arcán egy kék folttal ébresztette. És már megint gintől búzlótt.

– Valami szörnyűség történt, kicsim, Pierre nagyon dühös rám is, és Dominicra is... Most azonnal el kell tűnnünk innen.

– Már beírtam a rendszerbe, hogy elvállaltad – mondta unott hangon a diszpécser. – Szóval ha nem viszed el a csomagot, ki vagy rúgva. Te döntesz.

Ally vett egy nagy levegőt, hogy úrrá legyen a pánikon. Nem engedhette meg magának, hogy elveszítse a munkáját. Dermedt ujjakkal nyomta meg a rádió *Adás* gombját.

– Jól van. Megcsinálom. Mondd még egyszer a címet, légy szíves!

– Felejtsd el az esküvőt, Mira! – Dominic LeGrand a hangjából ítélve elég dühös volt. – Nem kellett volna megcsalnod a síoktatóval! Azt hiszem, elég világosan fogalmaztam, amikor megállapodtunk. Nem tehetsz nevetségessé. Nem veszek el olyan nőt, akiben nem bízhatok meg.

– De hát nem is feküdtem le Andréval. Hidd el! – Mira szemében könnyek ültek, a hangja remegett a felindultságtól. – Kicsit becsíptem, és flörtöltem vele, ennyi az egész! – Ráhajolt az asztalra, aminek következtében a melle kis híján kibukott a ruhája mély kivágásán. Két hónappal ezelőtt, amikor megismerkedtek, Dominic még bájosnak találta ezt a duzzogó arcot, de most már egyáltalán nem. – Tulajdonképpen hízelgő, hogy féltékeny vagy – tette hozzá kihívón a lány, de

célt tévesztett a megjegyzése.

– Nem vagyok féltékeny, Mira. Dühös vagyok, amiért átvertél. És ezzel veszélyeztetted egy küszöbönálló üzlet megkötését.

Dominic néhány brooklyni telket akart megvásárolni az igen konzervatív üzletemberek kezében lévő *Jedah Konzorcium*tól, hogy aztán beépítse őket, és komoly haszonnal túladjon a házakon. Tavaly azonban egy volt barátnője kitálalt róla a bulvársajtónak, és elmondta, hogy képtelen megmaradni egyetlen nő mellett, úgy váltogatja a lányokat, mint más az ingét. Ezek után kútba esett az üzlet, a *Jedah* tulajdonosai visszaléptek az adásvételtől. A névházasság Mirával ezt a problémát volt hivatva orvosolni. És egész jól mentek a dolgok, míg az egyik pletykalap le nem közölt egy fotót a lányról, amint a síoktatójával csókolózik.

– De egy teljes hónapra magamra hagytál – nyafogta Mira. – Azt hittem, gyakran meglátogatsz, de már nem is emlékszem, mikor bújtunk ágyba utoljára. Mégis mire számítottál?

– Mindenekelőtt arra, hogy senkivel nem csókolózol a nyilvánosság előtt, és nem teszed szét a lábad minden hímneműnek, aki az utadba kerül.

– Dominic, hogy mondatsz ilyet?! – A fájdalom Mira szemében a megtévesztésig igaznak tűnt. – Hát tényleg ilyennek látsz? Olcsó ringyónak?

A férfi gúnyosan végigmérte a méregdrága dizájnerruhát, és elmosolyodott.

– Dehogyan, kedvesem. Ilyesmivel sosem vádolnálak. Egyáltalán nem vagy olcsó.

– Szemét disznó!

A pofon annyira gyors volt, hogy Dominic előbb hallotta a hangot, és csak utána érezte az égő érzést az arcán. Felugrott, és elkapta a lány csuklóját, mielőtt másodszor is megütötte volna.

De a váratlan fájdalom felelevenítette egy másik pofon emlékét, amit még az apjától kapott, annak az egyetlen hónapnak a végén, amit vele tölthetett.

Még most is a fülében csengett a bakfis hangja, aki mindent megtett, hogy megvédje:

– Ne bántsd Dominicot, papa! Ne okozz fájdalmat neki!

– Tudod, kicsim, vannak olyanok, akik megérdemlik a bántást. Sőt néha kifejezetten igénylik is.

– Igazad van, Mira. Egy szemét disznó vagyok. Emellett szívtelen is – tette hozzá, és elöntötte ugyanaz a tompa fájdalom, amiről már azt hitte, legyőzte egyszer és mindenkorra. – És ezek a legjobb tulajdonságaim. – Elengedte a nő csuklóját. – Most pedig tűnj el innen, még mielőtt bántalmazásért feljelentelek!

– Gyűlöllek – suttogta Mira, aztán sarkon fordult, és kisetett a férfi dolgozószobájából.

Mikor egyedül maradt a házban, Dominic a bár szekrényhez lépett, és töltött magának egy jókora pohár skót whiskyt.

Már csak egy hete volt, hogy feleséget találjon, és biztosítsa a brooklyni adásvételt. Ez lesz az az üzlet, ami az igazán nagyok közé emeli. Pedig a semmiből építette fel a cégét azután, hogy elmenekült az apja birtokáról. Törött bordákkal és kék-zöld foltokkal a testén.

Egy kamionsofőr megsajnálta, és egészen Párizsig vitte.

Az út során Dominic többször is elveszítette az eszméletét, ám arra azért volt ideje, hogy két dolgot megfogadjon: egy, hogy soha többé nem áll szóba az apjával, és kettő, hogy csak azért is lesz belőle valaki. Csak azért is megmutatja, mennyit ér!

Az erős ital égette a torkát, de Dominic nem bánta. Hamarosan találni fog egy másik lányt. Aki azt teszi, amit mond neki, és aki nem bújik ágyba fűvel-fával.

2. FEJEZET

– El az utamból!

A házból kirobogó nő félrelökte Allyt a biciklijével együtt, és ahogy a lány nekiesett a kapufélfának, a pedál felsértette a vádliját.

A nő egy pillantásra sem méltatta, egyszerűen továbbment, majd beszállt egy csillogó piros sportkocsiba, és csikorgó gumikkal elhajtott. Ally felállította a kerékpárját, és még látta, ahogy a piros autó eltűnik a következő sarkon. A nőből ugyan nem sokat látott, de ismerősnek tűnt az arca... Talán csak nem ő Dominic LeGrand barátnője? Mintha egy pletykalapban látott volna róluk közös képet. Akkor feltehetően neki lesz a gyűrű...

Bár a hölgy az imént nagyon indulatosnak tűnt, úgyhogy talán mégsem.

Ally elhessegette a gondolatot. Végtére is semmi köze hozzá.

Eltolta a biciklit az impozáns villa hátuljához, oda, ahol a személyzeti bejárat volt, letámasztotta, vett egy nagy levegőt, és a hidegtől elgémberedett ujjakkal megnyomta a csengő gombját.

Most mit ijedezel? Nyilván nem személyesen fog ajtót nyitni! Erre tartják az urak a személyzetet, ha nem tudnád.

Míg eljutott idáig a *Mallow és Fiai Ékszerüzlettől*, szinte végig úgy zuhogott, mintha dézsából öntenék, és még most is esett. Ally csontig átfagyott. A parányi ékszeres dobozka a hátizsákjában mintha több tonnát nyomott volna...

A jéghideg márciusi eső, a zsibbadt fáradtság a tagjaiban és a vérző seb a vádliján mind semmiség volt a bénító emlékekhez képest, amelyek egyszerűen nem hagyták nyugodni.

Figyelte a házat, de sehol nem látott fényt, egyetlen első emeleti ablakot leszámítva. Ismét becsengetett, ezúttal kicsit hosszabban nyomta a csengőgombot.

Valaki az ablakhoz lépett. Egy magas és széles vállú férfi. A zuhogó eső miatt az arcát nem láthatta, de Ally szíve így is a torkában dobogott.

Nem ő az, nem lehet ő, nyugtatgatta magát, amikor meghallotta, hogy odabent léptek koppannak a márványpadlón. Gyorsan ki akarta venni a hátizsákjából az ékszeres dobozt, hogy minél hamarabb átadhassa és leléphessen, de a vártnál jóval tovább kellett küzdenie a vizes cipzárral. Az előcsarnokban felgyulladt a lámpa, és egy sötét alak körvonalai jelentek meg a metszett üveg mögött.

Ally szíve még hevesebben dobogott. Az ajtó a következő pillanatban kinyílt, de az ellenfényben nem láthatta jól a felbukkanó férfi arcát. Ám amikor megszólalt...

Csak annyit mondott, „bonsoir”, de ez is bőven elég volt. Mély, nyugodt hangja azonnal életre keltette a múltat.

– Kerüljön beljebb, mert a végén még megfullad! – hívta be Dominic kedvesen, és kitarta előtte az ajtót.

Ally nem tudta megállni, hogy rá ne pillantson, és megállapította, hogy Dominic LeGrand jóképű fiúból igazán lélegzetelállító férfivá érett.

Az egykor szőke, rövid haj, most világosbarna volt, és hosszabb, egészen a gallérjáig ért. A csokoládébarna szempár körül nem látszottak nevetőránccok. Hát persze, hiszen Dominic szinte soha nem nevetett. A sebhely a szemöldöke fölött ugyanolyan volt, mint rég, a sötét borosta árnyéka az álla körül viszont arról tanúskodott, hogy a fiúból férfi lett. Nem is akármilyen férfi... Csak az a cinikus mosoly ne játszott volna az ajka körül!

Allyt dühítette, hogy nem tudott úrrá lenni a teste remegésén.

– Jöjjön már be, fiam, legalább addig, míg előkeresi a csomagot!

Ally megkönnyebbült, hogy fiúnak nézték. Már bánta, hogy levette a biciklisszakját. Lehajtotta a fejét, úgy próbálta kihalászni a hátizsákjából a dobozkat. Dominic közben becsukta az ajtót, hogy ne verjen be az eső.

- Nahát, maga nem is fiú – állapította meg nem sokkal később.
- Nem. Talán gond, hogy lány vagyok?
- *Non* – felelte a férfi, és ismét elmosolyodott.

Ez a gunyoros mosoly annyira hasonlított a kamasz Dominicéra, hogy Allynak elakadt a lélegzete.

- Nocsak! Maga fölöttébb ismerős... Találkoztunk már?

– Nem – sietett rávágni Ally, és nagy kő esett le a szívéről, mert végre megtalálta az apró csomagot. – A küldeménye, Mr. LeGrand. – Először a dobozt nyomta a férfi kezébe, majd odatartotta neki a tabletet. – Ott írja alá, kérem, hogy átvette! Abban a kis négyzetben!

Igyekezett tárgyilagos és szenvtelen maradni.

Ahogy a férfi átvette a táblagépet, a kezük megint összeért egy pillanatra.

– Hiszen maga jéghideg, és reszket is. Nem akar megszáritkozni? Itt maradhatna, amíg el nem áll az eső, ha már idejött feleslegesen ebben az ítéletidőben.

Dominic aláírt, aztán visszaadta a tabletet.

– Feleslegesen? – kérdezett vissza kíváncsian Ally, aztán a következő pillanatban már legszívesebben leharapta volna a nyelvét.

Miért akar beszélgetni a férfival? Tartania kellene a száját, hogy mihamarabb leléphessen innen.

– Mert ez egy jegygyűrű, és mintegy tíz perce felbontottam az eljegyzésemet – hangzott a gúnyos válasz, és Ally így megtudta, miért volt annyira dühös a villából távozó elegáns hölgy.

Dominic feltépte a csomagot, és kinyitotta az ékszeres dobozt.

Ally egy hosszúra nyúlt másodpercig levegőt venni is elfelejtett. A gyűrű csoda szép volt, egy aranyból és platinából készült műalkotás. Az anyja mindig is ilyen gyűrűről álmodott. Egészen addig a rettenetes éjszakáig, amikor Pierre LeGrand kidobta őket.

Az anyja mindig magát hibáztatta a történetekért, de azt soha nem árulta el, mit tett, amivel úgy feldühítette Pierre-t.

Dominic összecsukta a dobozát, és a halk kattanás visszahozta a lányt a jelenbe.

– Sajnálom – motyogta.

– Ugyan! Ne fáradjon! Az eljegyzés hiba volt részemről. A nyolcvanezer, amibe ez a gyűrű került, csak járulékos veszteség.

Ally remegő ujjakkal tuszkolta vissza a tabletet a hátizsákja oldalzsebébe.

– Mennem kell – hadarta. – Még további megbízások várnak rám.

El akart tűnni innen mihamarabb, mert az emlékek, amelyeket a férfi ébresztett benne, túlságosan fájdalmasak voltak. Az anyja olyan boldog, annyira eleven volt azon a régi, felejthetetlen nyáron! Utána meg már csak halovány árnyéka önmagának...

– Kerüljön beljebb! Igyon valamit, hátha sikerül egy kicsit átmelegednie! – szólt rá Dominic.

Allyben felmerült, hogy esetleg ki akar kezdeni vele, de valamiért kicsit sem rettentette meg ez a gondolat. Majdnem elnevette magát, mert rájött, hogy röhejes már az ötlet is. Dominic szupermodellekkel, színésznőkkel és gazdag örökösnökkel jár. Akiknek ő akkor sem érhet a nyomába, ha történetesen nem töltött hat órát a szakadó esőben.

– Aztán megnézem a lábát – tette hozzá a férfi. – Vérzik.

Ally a vádlijára pillantott, és látta, hogy a szakadt biciklisnadrágján át jól látszik a sérülés, amit a pedál okozott, amikor Dominic volt menyasszonya fellökte.

– Ó, nem komoly! Majd otthon lefertőtlenítem.

– Itt fertőtlenítjük le. Higgye el, jobban jár, ha megtisztítjuk a sebet! – jelentette ki ellentmondást nem tűrően a férfi.

– De van egy másik megbízásom, amit teljesítenem kell.

– Kifizetem a munkaidejét. Nem akarom, hogy a nyolcvanezer dolláros gyűrűn kívül még egy futár sérülése is az én lelkiismeretemen száradjon.

Egészen közel hajolt hozzá, Ally érezhette az arcvize illatát és a whisky édeskés szagát. A szíve hevesen vert, a teste megremegett.

És ekkor Dominic váratlanul az álla alá nyúlt, és megemelte, hogy jobban láthassa.

– Hé... Hiszen én ismerem magát! Csak nem...?

Résnyire szűkült szemmel méregette a lányt, aki kétségbeesetten igyekezett szabadulni. Még a sisakot is a fejére tette, hátha úgy nem ismeri fel Dominic. De már elkésett.

– Csak nem Monica? – kérdezte halkán.

Ally szeme könnybe lábadt.

– Ő halott. A lánya vagyok.

– Ally cica? – Dominic láthatóan meglepődött.

„Ally cica.” Így becézte őt azon a felejthetetlen nyáron, és Ally büszke volt erre a becenévre.

Hirtelen tovatűnt az izgalom, amit ez a megbízás okozott, és csak szégyent, ijedséget és némi megmagyarázhatatlan forróságot hagyott maga után. Allynak szemernyi ereje sem maradt, hogy ellenálljon. Mi értelme is lett volna?

– Látom, nem volt túl jó napod, Ally cica – állapította meg a férfi.

– Tényleg nem.

– Ezt az érzést jól ismerem – mosolyodott el Dominic, és ettől a lány csak még helyesebbnek látta. És még elérhetlenebbnek.

Felvette a biciklissisakot, amely az előbb a földre esett.

– Örülök, hogy találkoztunk – füllentette. – De most már tényleg mennem kell.

A férfi azonban eléje lépett, és elállta az útját.

– Ne menj még! Szárítkozz meg, és engedd, hogy ellássam a lábad! Az ajánlatom most is áll.

Ally ránézett. Azt hitte, szánalmat fog látni a szemében, ám ott nem volt más, mint türelmetlen érdeklődés. Mintha Dominic egyenesen a lelke mélyére akart volna pillantani.

– Nem maradhatok.

– Miért nem? Mint mondtam, kifizetem a munkaidődet.

– Kösz, de nem szükséges. Mára végeztem. Innen egyenesen hazamegyek.

Ally tényleg úgy érezte, hogy mennie kell. Hogy nem engedhet ennek a botor vágynak, ami arra sarkallja, hogy maradjon, és hagyja, hogy a férfi gondoskodjon róla.

– Hazamész? Ezek szerint nincs is másik megbízásod?

A lány, bár füllentésen kapták, bátran nézett Dominic szemébe.

– Nincs. Hazudtam – mondta, és nem kért bocsánatot, amivel nyomban kivívta a férfi tiszteletét.

Dominic kurtán felnevetett. Pillantása végigvándorolt Ally karcsú testén, hetyke mellén, mely kirajzolódott a vizes biciklistrikó alatt. Gesztenyebarna haját rövid lófarokba fogva viselte, de egy rakoncátlan tincs nedves arcára tapadt. A szeme alatt karikák éktelenkedtek, és egy olajfolt is volt a bőrén, úgyhogy rémesen kellett volna festenie, de Dominicot leginkább az orléans-i szűzre emlékeztette. A szenvedélyes és eltökélt Szent Johannára, aki bátran szembeszállt az ellenséggel... És ettől még szebbnek látta.

Hasonlított az anyjára, Monicára, aki azon a bizonyos régi nyáron, amikor Dominicot az apja rövid időre magához vette, a férfi szeretője volt.

Dominic emlékezett az anyára is, de a lányára sokkal jobban. Ally gyerek volt még, kiskamasz, talán tizenegy-tizenkét éves lehetett, és mindenhová követte őt, akár egy kiskutya. És mindig megvédte őt, valahányszor az apja bántani akarta. Mindig szembeszállt a férfival – őmiatta. Emiatt kialakult köztük egyfajta kötelék, és Dominic érezte, hogy ez még mindig létezik. Sőt sokkal erősebbé és intenzívebbé vált, tekintve az érzéseket, amelyek az imént, amikor összeért a kezük, előtörték.

Ally még csuromvizesen is elbájoalta. A legszívesebben két tenyerébe fogta volna jéghideg arcát, és egy csókkal melegítette volna fel – ugyanakkor egyáltalán nem értette ezt a vágyát. Hiszen Ally pillanatnyilag igencsak előnytelenül festett. Mit érdekli őt, hogy fázik és vérzik? Hiszen nem felelős érte.

Talán a viszontlátás miatti sokk lehet az oka. Az emlékek, amelyeket a lány felidézett benne. Vagy talán az, hogy Ally teljesen más volt, mint az a nő, akinek az előbb kiadta az útját. Nem egy elkényeztetett, hazug, hízelgő dáma, hanem egy rettenthetetlen, büszke harcos. Igen, minden bizonnyal ez magyarázhatja az erős vágyat, amely úrrá lett rajta.

Meg talán az, hogy jó ideje nem volt senkivel.

– Jól van. Akkor semmi akadálya annak, hogy megszáritkozz. Utána pedig hívok neked egy taxit, és a bicikliddel együtt hazavisz. Az első emeleten van egy fürdőszoba. Ott levetkőzhetsz és megtörölközhetsz. Száraz ruhát találsz a szekrényben. Megyek utánad, amint megtalálom az elsősegélydobozt.

Ally elvörösödött.

– Nem kell segítened.

– Tudom, de szeretnék. És most indulás a fürdőbe! – Dominic felhessegette a lányt a lépcsőn.

– Már így is úszik az előtér.

3. FEJEZET

– Itt az elsősegélydoboz – jelentette Dominic, amikor belépett az első emeleti dolgozószobába.

Ally az ezzel szomszédos fürdőben zuhanyozott le, és tényleg talált száraz ruhát a szekrényben, igaz, mivel a holmik Dominicéi voltak, minden lógott rajta. Mezítláb, a méreténél több számmal nagyobb ruhákban úgy érezte magát, mint egy utcagyerek, de legalább már nem fázott.

– Vértzik még a lábad?

– Nem hiszem. Lezuhanyoztam, és kimostam a sebet, szóval szerintem rendben lesz.

– Megnézem. – Dominic hívogató mozdulatot tett, majd a legközelebbi fotelre mutatott. – Foglald helyet!

Ally engedelmesskedett, mert tudta, úgy könnyebben szabadul. Próbált nem sántítani, miközben odament a fotelhez.

Nagy meglepetésére a férfi letérdelt elé.

Mi ez az egész? – morfondírozott. Miként alakulhatott úgy egy kiszállítás, hogy Dominic LeGrand-nal a férfi méregdrága villájában doktor bácsisat játszanak? Úgy, hogy rajta nincs semmi más, csak Dominic tréningruhája.

A testét emésztő forróság, amely abban a pillanatban előntötte, hogy a diszpécser megnevezte a megrendelőt, egyre fokozódott. Persze emiatt igazán nincs miért szégyenkeznie. Hiszen felnőtt és független emberek mindketten. Ráadásul ő már kamaszkorában is vonzódott Dominichoz. Aki azóta csak még lenyűgözőbb lett, szóval természetes, hogy egy olyan tapasztalatlan lány, mint ő nehezen tud ellenállni neki.

Fiatalabb korában az összes energiáját lefoglalta az, hogy gondoskodjon az anyjáról és saját magáról. Mióta az asszony meghalt, a felszabaduló időt tanulásra fordította, hogy megvalósulhasson az álma, és divattervező lehessen. Nem sok lehetősége volt hát fiúzni, szórakozni.

Valószínűleg ezért is reagált ilyen elemi erővel Dominic LeGrand férfias kisugárzására.

Figyelte, ahogy az asztalra teszi a fertőtlenítőt és a nagy méretű sebtapaszt. Még így is, hogy a fotel előtt térdelt, szinte egyforma magasak voltak. A lámpa sápadt fénye aranyos csíkokat festett Dominic hajába, és Ally pillantása megállapodott a szemöldöke fölötti sebhelyen. Már gyerekkorában is gyakran eltöprengett rajta, hol szerezhette ezt a sarló formájú heget.

Kissé megijedt, amikor a férfi megfogta és felemelte a lábát.

– Ennyire fáj? – csodálkozott Dominic.

– Nem, csak meglepődtem.

Soha, egyetlen férfi sem ért még a lábához. Ki hitte volna, hogy a bokám is egy erogén zóna? – tűnődött.

– Jól van. Mindenesetre szólj, ha fáj!

Ally bólintott, a férfi pedig egészen a térdéig feltúrta a melegítőalsót.

A seb nem volt túl mély, de még mindig vértett egy kicsit.

– Hát ez nem valami szép – állapította meg Dominic, majd letörölte a vért egy fertőtlenítő kendővel, és a sérülésre rányomott egy sebtapaszt. – Hogy szerezted?

– A mennyasszonyod távozóban fellökött.

– Mira?

– Gondolom, ő, ha így hívták a lányt, aki nemrég csörtetett ki a házadból. – Ally máris megbánta, hogy megmondta az igazat. Mi van, ha Dominic mégsem olyan érzéketlen, mint amilyennek mutatja magát? – Elnézést, nem akartam fájdalmat okozni...

– Fájdalmat okozni? – Dominic a sarkára ült, és elképedve bámult rá. – Mivel?

– Hát hogy emlékeztettek a felbomlott eljegyzésedre. Ami miatt nyilván rosszul érzed magad...

– Alison, itt egyedül neked vannak fájdalmaid. Ráadásul a szörnyen elkényeztetett és önző Mira okozta.

– Nem hinném, hogy szándékosan. Szerintem csak nem vett észre.
– Ahogy én Mirát ismerem, ez egyáltalán nem biztos. Különb, képzeld, kicsit sem fáj a szakítás! Rájöttem, hogy az eljegyzés hiba volt, az esküvő meg még sokkal nagyobb hiba lett volna. Ennyi.
– De hát valamikor csak szeretted ezt a Mirát – értetlenkedett a lány.
– Miből gondolod? – Dominic csendesen elmosolyodott.
– Hiszen el akartad venni feleségül.
A férfi oldalt hajtotta a fejét.
– Úgy látom, még mindig olyan romantikus vagy, mint tizenegy évesen.
– Tizenhárom voltam már azon a régi nyáron – világosította fel Ally.
– Ó, az más! Az már kész felnőtt! – jött a gúnyos válasz.
Ally kelleetlenül testhelyzetet váltott. Rossz érzés volt, hogy Dominic gyereknek nézi. Pedig már huszonöt éves!
– Akkor, tizenhárom évesen talán tényleg romantikával volt tele a fejem, de ez már egyáltalán nem jellemző rám.
– Akkor miért gondolod, hogy szerelmes voltam Mirába?
– Mert úgy döntöttél, hogy vele fogod leélni az életedet.
– Nem szerelmi házasság lett volna – magyarázta unottan a férfi. – Egyszerűen feleségre van szükségem egy fontos üzlet megkötéséhez. Mira megfelelő jelöltnek tűnt, hogy pár hónapra elvegyem.
– Pár hónapra? Előre megbeszéltétek, hogy néhány hónap múlva elváltok? – nyílt tágra az elképedéstől Ally szeme.
– Elég bolond vagyok hozzá, hogy megkérjem Mira kezét, de annyira azért nem vagyok hülye, hogy egy életre a nyakamba vegyek egy ilyen koloncot.
– Értem.
Ally valójában semmit sem értett. Dominic már tizenhat évesen is óvatosnak és bizalmatlannak látszott, de hogy ilyen rideg és érzéketlen lett volna, arra nem emlékezett.
– Készen vagyunk. – Dominic öntapadós gézzel még körbe is csavarta a ragtapaszt a lány bokáján, aztán finoman megpaskolta a vádliját. Ally beleborzongott a futó érintésbe. – Milyen érzés?
– Jó, köszönöm.
A lány elpirult, mert Dominic rekedtes hangon felnevetett. Vajon rájött, hogy nem csak a lábáról beszél? Ó, hát persze! Persze hogy rájött.
– *Bien.*
A férfi a fotel karfájára támaszkodva tápázkodott fel, és így néhány pillanatra veszedelmesen közel kerültek egymáshoz.
Ally szíve a torkában dobogott, amikor Dominic a kezét nyújtotta, hogy felsegítse.
– Próbálj sétálni néhány lépést! – javasolta, de továbbra sem engedte el a kezét. Kéz a kézben vezette végig a lányt a szobán. – Még mindig jó? – kérdezte mosolyogva, és Ally önkéntelenül viszonzta a mosolyát.
– Igen, még mindig jó.
Talán jobban tette volna, ha óvatosabb, és nem flörtöl Dominickal. De eddig nemigen volt lehetősége kikezdeni egy igazi férfival. Pláne nem olyan vonzóval, mint Dominic LeGrand. Akibe ráadásul kamaszkorában szerelmes volt.
– Mit szólnál egy italhoz?
A házigazda elengedte végre a kezét, és a bárszekrényhez lépett.
Ally még mindig nem tért magához egészen a viszontlátás döbbenetéből. És az is letaglózta, milyen kedves hozzá Dominic. Nem is emlékezett rá, mikor törődött vele utoljára valaki. Az elmúlt tizenkét évben annyi mindent meg kellett tagadnia magától, miért mondana le egy pohár első osztályú italról, legfőképpen ha ezt egy ilyen pasi társaságában fogyaszthatja el.
– Tényleg hívsz nekem egy taxit, ahogy ígérted?
– Persze.

– Csak mert alkoholos állapotban nem kerekezhettek át egész Londonon. Ez esetben szívesen innék egy pohár valamit.

– Van whiskym, ginem, brandym. – A férfi kinyitotta a bársekreényt. – Ezenkívül fel tudok ajánlani egy pohár fűszeres merlot-t, illetve kevéske frissítő chablis-t.

– Egészen úgy beszélsz, mint egy francia – élcelődött Ally.

– *C'est vrai*. Mivel tényleg francia vagyok, nagyon komolyan veszem a bort.

– Merlot-t kérek... Köszönöm.

Dominic metszett ólomkristály pohárba töltötte ki a bíborszínű nedűt. Átnyújtotta a lánynak, és bár újra összeért a kezük, a bizsergő érzés ezúttal nem okozott sem szégyent, sem félelmet. Inkább felizgatta Allyt.

– *Bon?* – kérdezte a férfi, majd nekidőlt a bársekreénynek, és összekulcsolta a karját a mellkasa előtt.

– Te nem iszol?

– Az előbb ittam egy whiskyt, és szeretném, ha tiszta maradna a fejem.

– Csakugyan?

Ally szívesen megkérdezte volna, miért olyan fontos most neki a tiszta fej, de nem merte. Elsősorban a férfi érzéki mosolya miatt. Egyszerűen képtelen volt levenni a szemét az arcáról és az izmos mellkasáról, amelyet szépen hangsúlyozott a karcsúsított szabású ing.

Ally ivott egy korty bort, és élvezte a melegséget, ami átjárta. Ez bizony sokkal jobb volt, mint az esőben hazakerekezni Whitechapelbe. Mirának rossz napja lehetett ma, de lám, neki épp emiatt alakult szerencsésen az estéje.

– Kedvedre való a látvány?

Dominic gunyoros hangja zökkentette ki a gondolataiból.

Ó, te jó ég, észrevette, hogy őt bámulja? Már csak ez hiányzott!

– Miféle üzletről van szó?

A férfi kérdőn holdazta fel a szemöldökét.

– Úgy értem, mi volt az az üzleti lehetőség, ami miatt meg akartál nőszülni, ha csak átmenetileg is?

– Egy soha vissza nem térő lehetőség, ami számomra és az egész cégem számára komoly jelentőséggel bír – jött a válasz. – Van Brooklynban a parton egy hatalmas, beépítetlen terület. Ez az utolsó ilyen méretű telek ebben a városrészben. És én akarok lenni az, aki beépíti. Sajnos, a terület egy olyan üzleti csoport tulajdona, mely roppant konzervatív üzletemberekből áll. Sosem kötnének szerződést egy olyan alakkal, aki szerintük nem él elég erkölcsösen. – Dominic elvigyorodott. – Ezért olyan fontos, hogy mostantól kezdve egészen az aláírásig makulátlan legyen a magánéletem. Semmilyen botrány nem érhet el hozzám. Ha már átvettem az igazgatótanács vezetését, nincs szükségem tovább az álcára, és felbonthatom a házasságot.

– Szóval kizárólag pénzről van szó?

Dominic elnevette magát, mintha Ally valami nagyon vicces dolgot mondott volna.

– A pénz fontos dolog. Neked kellene ezt a legjobban tudnod, hiszen igencsak kevés áll a rendelkezésedre...

Ally még inkább elvörösödött.

– De persze nem csak a pénzről van szó – tette hozzá Dominic. – Hanem arról, hogy növekedni akarok. És ez a projekt piacvezetővé teszi az amerikai építőipari vállalatok között a *LeGrand Nationale*-t.

Szóval akkor nem csak a pénz miatt csinálja. Legalább olyan fontos számára a hírnév, a presztízs is.

– De ne beszéljünk most üzletről! – lépett hozzá közelebb a férfi. – Mesélj inkább magadról! Áruld el, miért lettél biciklis futár? Mi történt veled az óta a régi nyár óta, Ally cica?

– Semmi különös – vonogatta a vállát a lány. – Biciklis futár pedig két okból lettem: elég jól fizetik, és rugalmas munkaidőt tesz lehetővé. Így be tudok járni az egyetemi óráimra.

Dominic egészen közel hajolt.

– Szóval akkor nemcsak szép vagy, hanem okos is – suttogta, majd felemelte a karját, és hüvelykujjának begyével finoman végigsimított a lány alsó ajkán.

Ally önkéntelenül is felsóhajtott.

– Megcsókolhatlak? – kérdezte rekedtes hangon Dominic.

A lány nem gondolkodott egy másodpercig sem, azonnal rábólintott. Biztosan butaság volt, de egyszerűen nem tudott ellenállni a kísértésnek, hiszen ő is vágyott Dominic csókjára.

– Mondd ki! – lehelte a fülébe a férfi, mire azonnal engedelmeskedett.

– Igen. Megcsókolhatsz.

– *Merci*.

A hangjában ugyanaz a szenvedély csengett, mint ami Ally vérét megforrósította.

Dominic a falhoz nyomta Allyt, és benyúlt a felsője alá. A szája mohón tapadt a lány ajkára, akit pillanatok alatt magával ragadott a hév. Elfúló hangon felnyögött, és nem tiltakozott, amikor Dominic egyik keze elkalandozott a melegítőnadrág felé.

– Ó! – sóhajtotta. – Nincs rajtad bugyi? – A pupillája annyira kitágult, hogy most egészen feketének tűnt a szeme.

– Vizes lett az is, nem akartam úgy felvenni.

– Szeretnék többet látni belőled. Szabad?

Ally biccentett, mire a férfi lehúzta róla a melegítőfelsőt, ami alatt mindössze egy sportmelltartó volt. Ez a létező legkevésbé szexi fehérnemű a világon, gondolta a lány, de Dominic nem tűnt elégedetlennek, a szeme még mindig vágyakozón csillogott.

– *Très belle* – suttogta, majd összefogta Ally csuklóját, és felemelte a feje fölé. Ettől a melle hívogatón előremeredt. Dominic kiszabadította az egyiket a melltartóból, és hosszan gyönyörködött benne. – *Magnifique* – lehelte, aztán odahajolt, és ajkával, nyelvével becézni kezdte a már egyébként is kéjtől dermedt mellbimbót.

Ez egyszerre volt túl sok, ugyanakkor túl kevés.

Ally kétségbeesetten felsóhajtott, amikor a férfi elengedte, de a szünet nem volt hosszú. Csak addig tartott, míg le nem vette róla a melltartóját, hogy aztán a másik mellének is hasonló figyelmet szentelhesen. Így incselkedett vele és izgatta, majd szájon csókolta.

Ally csupasz melle a férfi izmos felsőtestének feszült, az ölénél érezte Dominic lüktető férfiasságát.

A férfi mozogni kezdett, ingerlően hozzátörleszkedett, ami nagyon erős, intenzív érzéseket váltott ki a lányban. Saját maga számára is váratlanul, szinte másodpercek alatt elélezett. A gerince ívben megfeszült, és úgy érezte, hirtelen ezer darabra robban szét a teste.

Dominic erős vállába kapaszkodott, és kétségbeesetten kapkodott levegő után.

– *Mon dieu*, csak nem...? Ez most egy orgazmus volt? Ennyi is elég volt hozzá, hogy elmenj?

Ally kihallotta a férfi hangjából a csodálkozást, és kissé megijedt. Lehet, hogy valamit rosszul csinált?

– Nagyon sa... sajnálom, de nem tehettem ellene semmit... Kellott volna?

Dominic felnevetett. Ally szégyenkezve igyekezett kiszabadulni az öleléséből. Most döbönt rá arra is, hogy félmeztelen, a férfi ellenben teljesen fel van öltözve.

– Azt hiszem, jobb, ha most elmegyek.

Dominic már nem nevetett, viszont nem is engedte el.

– Dehogyan! Kicsit gyors volt az indítás, de ennél még sokkal jobb is lesz, ígérem.

– Tényleg nagyon sajnálom...

– Ugyan már, nincs miért mentegetőznöd! Csak meglepődtem, ennyi az egész. – Dominic még mindig vágyakozva nézte. – Van fogalmad róla, milyen elragadó vagy?

Halkan beszélt, de olyan komolyan, hogy a lánynak a lélegzete is elakadt. Ahogy Dominic a két keze közé fogta az arcát, ahogy a szemébe nézett... Sejtelve sem volt róla, mi ez az egész. Valahogy túl bensőséges volt a helyzet. Mintha... mintha többről lett volna szó, nem pusztán szexről.

– Ezt én nem értem...

– Csss. – Dominic végigfuttatta ujjait a kulcsontján, és Ally megborzongott. – Szeretnék lefeküdni veled. Mi a véleményed erről?

– Én is szeretném.

De még mennyire!

– *Bien.* – Dominic elégedetten mosolygott, és elhúzódott. – *Très, très belle.* A melegítőm még sosem nézett ki ilyen jól – állapította meg, miután végigmérte, majd ölbe kapta a lányt, és meg sem állt vele a szomszédos hálószobáig, ahol egyenesen a mennyezetes ágyra fektette.

Dominic csak a fürdőszobában kapcsolt lámpát, vagyis a szobára félhomály borult, ami mérsékelte kicsit a lány idegességét. Ám a pulzusa megint szaporábban vert, amikor látta, hogy Dominic leveszi az ingét. Káprázatosan nézett ki. Allyt lenyűgözte kidolgozott felsőteste, napbarnított bőre, magas, karcsú termete.

Dominic levette a cipőjét, majd lehúzta a nadrágját és az alsóját is. A lány nagyot nyelt, amikor megpillantotta heves vágyának ágaskodó bizonyítékát.

És akkor a férfi közelebb lépett az ágyhoz.

– Vetkőzz le te is, *ma belle!*

Ally engedelmesen a földre dobta a melegítőalsót, Dominic pedig föléje hajolt, és leszorította a matracra. Aztán végigsimított a csupasz combján.

Ally felsőhajtott, amikor az ujjai elérték a legérzékenyebb testrészét, és gyakorlott mozdulatokkal kényeztetni kezdték. Minden porcikája vibrált a vágytól.

– Olyan csodásan nedves vagy máris, *ma belle!* – súgta a fülébe Dominic rekedtes hangon. – Irányíts! Mondd, mi az, ami jólesik!

Hát erre meg mit feleljen? Allyt még soha, egy férfi sem érintette meg *ott!* Még csak pucéran sem látta senki!

Dominic hüvelykujja a csiklója körül körözött. Ally felnyögött, és megemelte a csípőjét.

– Jó?

– Ó, igen! Kérlek, folytasd! – A lány alig várta, hogy újra átélhesse az iménti csodálatos érzést. – Én is megérinthetlek?

– *Oui* – lehelte a nyakába Dominic. – Természetesen.

Ally keze felfedezőútra indult izmos mellkasán, és egyre lejjebb. Dominic beleremegett, amikor megérintette a férfiasságát. A lány viszont megrettent kissé. Milyen nagy és milyen kemény... Hogy fog ez elférni őbenne?

Dominic azonban tovább izgatta, becézgette, és Ally idővel minden ezzel kapcsolatos gondolatot elengedett. Eltűntek a kétségei.

Igyekezett hasonlóképpen kényeztetni a férfit, ahogy ő tette vele, persze a mozdulatai még suták és tétovák voltak. Ennek ellenére érezte, hogy Dominic már egész testében remeg, és ebből levonta a következtetést, hogy ugyanolyan felajzott, mint ő. Önkéntelenül szétnyitotta a combját, és emelgetni kezdte a csípőjét. Amikor a férfi egy ujjal belehatolt, a kéjtől a hátába vájta a körmeit.

– Ó, milyen kellemesen szűk vagy... Biztos jó ideje már, hogy utoljára...

Nem fejezte be a mondatot, de nem is kellett, Ally buzgón bólogatott. Végére is mit mondhatott volna?

– Menj el újra, *ma chérie!* – biztatta Dominic, és tovább izgatta az ujjával. – Azt akarom, hogy ismét élélvezz.

Nem telt sok időbe, és Allyt ismét a magasba röpítették a gyönyör hullámai. Miközben lassan magához tért, Dominic áthajolt fölötte, és kivett egy óvszert az éjjeliszekrény fiókjából. Ally hallotta, ahogy feltépi a fóliát, aztán nem sokkal később érezte, amint a férfi ránehezedik.

– Nem tudok tovább várni – nyögte, és a hangjában remegő vágy új életre keltette a lány érzékeit.

Dominic ekkor megragadta a csípőjét, és egyetlen határozott mozdulattal belehatolt. Ally némi fájdalmat érzett, halkán fel is kiáltott.

– *Merde!* – szitkozódott Dominic, és hirtelen mozdulatlaná dermedt.

A lány rémülten az ajkába harapott. Nem is annyira a fájdalom ijesztette meg, sokkal inkább a férfi szemében tükröződő őszinte döbbenet.

Rájött. Hát persze hogy rájött... Elvégre elég tapasztalatot gyűjtött az ágyban, nyilván több tucat szeretője volt mostanáig.

Ally mocorogni kezdett, szokni akarta az érzést, hogy Dominic benne van, és szeretne volna újra felébreszteni a vágyat, ami olyan gyorsan tovatűnt.

A férfi azonban megakadályozta a mozgásban.

– Ne! – szólt rá. – Nem akarok még több fájdalmat okozni.

– Már egyáltalán nem fáj.

– Ne hazudj! – A szeméből eltűnt a döbbenet, most már inkább büntudatos volt a tekintete. – Még szűz voltál, ugye? Én vagyok számodra az első...

Ally szeretett volna hazudni, nem akarta, hogy Dominicot gyötörje a büntudat. De hogy tagadhat le az ember egy nyilvánvaló tény?

– Igen, de ez nem érdekes. Figyelj, én már kétszer elmentem! Most szeretném, ha végre neked is jó lenne...

– Nem lesz, mert abbahagyjuk.

– Szó sem lehet róla! Nem akarom, hogy abbahagyd!

Ally szorosan átölelte a férfi nyakát. A fájdalom mostanra teljesen elmúlt, a vágya ismét ébredezni kezdett.

– A pokolba is, Alison, nem tudod, mit kérsz tőlem! Fogalmam sincs, képes leszek-e kellőképpen óvatosan...

– Nem kell óvatosnak lenned, Dominic! Nem vagyok cukorból. Azt szeretném, ha úgy kezelnél, mint a barátnőidet...

Mint a barátnőidet!

Ami persze lehetetlen, úgyhogy Ally gyorsan elhessegette ezt a nevetséges gondolatot. Viszont huszonöt évesen legfőbb ideje, hogy megszabaduljon a szüzességétől.

Dominic még mindig nem mozdult, pedig lerítt róla, hogy ez emberfeletti erőfeszítésébe kerül.

– Igazat mondok, Dominic. Tudom, mit akarok, hidd el.

Téged. Mégpedig azonnal!

A férfi halkán szitkozódott, aztán végigsimított az arcán, és megcirógatta az ajkát.

– *D'accord, ma belle.*

Azzal visszahúzódott, hogy aztán megint előrenyomulhasson, ezúttal azonban sokkal lassabban, óvatosabban. Ally levegő után kapkodott, a teste megremegett a vágyakozástól.

– *C'est bien?* – kérdezte Dominic elcsukló hangon.

– Ó, igen! – sóhajtotta a lány. – Nagyon jó.

Dominic most már folyamatosan mozgott benne. Egyre fokozódó tempóban masszírozta a bensőjét. Allynak lassan melege lett. Minden egyes lökessel egyre fokozódott benne a feszültség. Erősen megkapaszkodott a férfi vállában, mintha ő lett volna az egyetlen mentőöv a háborgó érzések viharában.

Különös lüktetés kezdődött az alhasában, és Ally zihálni kezdett. A vágya már-már az elviselhetetlenségig fokozódott, úgy érezte, menten elemésztí ez a lángolás. És akkor Dominic lenyúlt, hogy megcirógassa a csiklóját, ami átlökte a lányt a határon. Olyan erős és elemi erejű orgazmust élt át, hogy kis híján elveszítette az eszméletét. Hangosan felkiáltott, a teste ívben megfeszült. Ujjait a férfi hajába fúrta, hallotta, hogy az felnyög, és érezte, hogy a testén remegés fut át, miközben élévez.

Lassan tértek vissza a valóságba. Dominic rárogyott, a teste elernyed, a lélegzete éppolyan ziháló volt, mint Allyé. A lány kimerülten ölelte át. Lágyan simogatni kezdte Dominic hátát, ugyanakkor próbálta elhessegetni azokat a gyöngéd érzéseket, amelyek kis híján eluralkodtak rajta.

Hiszen ez csak szex volt. Egyéjszakás kaland. Semmi jelentősége.

És mégis, a szíve hevesebben vert a gondolatra, hogy a kamaszkori álma végre valóra vált. És határozottan úgy tűnt, hogy megérte a sokéves várakozás.

4. FEJEZET

Lélegezz! A pokolba is, lélegezz már!

Dominic eleresztette Allyt, és lefordult róla. Amikor a lány megrándult, ismét előntötte a bűntudat.

Mi az ördög történt az imént? Hogyan lett az előre eltervezett, kiszámított csábító hadműveletből lázas, vad szeretkezés?

Amint észrevette, hogy Ally vonzódik hozzá, elhatározta, még aznap megszerzi magának a lányt. Nemcsak azért, mert megkívánta, hanem mert arra a következtetésre jutott, hogy ő lehet a megoldás minden problémájára. Hiszen feleségre volt szüksége, Alison Jones pedig igazán eszményi jelölt.

Nemcsak mert kimondhatatlanul vágyik rá, hanem azért is, mert cserébe bőven tudott mit kínálni Allynak: nevezetesen otthont és anyagi biztonságot. A sajtó semmit sem tud róla, és nyilván bárhogy kutatnak is, nem fognak botrányokat találni a múltjában. És tekintve, hogy régről ismerik egymást, könnyű lenne megmagyarázni a hirtelen románcot és a gyors esküvőt. Mira egy teljes hónapig külföldön volt, ők közben találkoztak Alisonnel, és feltámadt a régi, kamaszkori szenvedély.

A kérdés csak az, hogy vajon tényleg vonzódik-e hozzá Ally, vagy csak képzelődik?

Mikor felment a dolgozószobájába az elsősegélydobozzal, már tudta, hogy nyert ügye van. Viszont teljesen rosszul értelmezte Ally pirulását, akadozó lélegzetét vagy éppen azt, amikor összerándult az érintésére. Dominic azt gondolta, részéről ez valamiféle szerep, hogy jelezze, kész átvenni Mira helyét. Fel sem merült benne, hogy a lány valóban ártatlan...

Aztán jött a csók, aminek következtében elemi erejű egyesülés lett a kifinomult csábításból. Allynak pontosan olyan jó íze volt, mint gondolta. Eper és csokoládé. Nyár, napsütés és boldogság. Ahogy megnyitotta az ajkát, Dominic egyszerűen képtelen volt uralkodni magán. Hirtelen megint ugyanaz a kétségbeesett fiú lett, mint annak idején. Nem pedig a tapasztalt szerető.

Komolyan erőt kellett vennie magán, nehogy ott, a dolgozószobában rontson rá a lányra, akivel egyszerűen nem tudott betelni.

Ám amikor végre a magáévá tette, és Ally fájdalmasan felkiáltott, rögtön megértette, hogy szó sincs semmiféle színjátékról. A lány vonzalma és pirulása igazi és őszinte volt. Na ez lett volna az a perc, amikor hagynia kellett volna az egésztest a csudába. Hiszen csúnya következményei lehetnek annak, ha egy teljesen tapasztalatlan lányt csábít el... De a teste vonakodott a józan ész szabályaihoz igazodni, ráadásul Ally is arra kérte, hogy folytassa. Megtette hát, amire mindketten annyira vágytak. Egyszerűen nem tehetett másképp.

És most itt fekédték egymás mellett az ágyban, és Dominic nem tudta, mit mondhatna neki.

Kérjen bocsánatot? Magyarázkodjon? Sosem volt még első férfi egyetlen nő életében sem. Szándékosan kerülte az ilyen bizalmas kapcsolat látszatát is. És mi lesz most a tervével? Felkínálhatja egyáltalán ezek után a házasságot? A szeretkezésük, ahelyett hogy egyszerűbbé tette volna a helyzetet, mindent alaposan megbonyolított.

A gyomra görcsbe rándult, amikor a lány megmozdult mellette. Egy szót sem szólt – talán őt is ugyanúgy letaglózta a szeretkezésük intenzitása. Persze ez sem biztos. Hiszen ha még nem volt senkivel, akkor nem tudhatja, milyen különleges volt ez az együttlét...

Ally hirtelen felült, neki háttal.

– Hová készülsz? – kérdezte Dominic, és örült, hogy normálisan cseng a hangja.

– Haza – pillantott rá a válla fölött a lány. – Remélem, nem gond, ha elviszem a ruháidat. Holnap, ígérem, visszajuttatom.

Hogy mi? A férfinak kellett egy másodperc, mire megértette, miről beszél Ally. Addigra a lány összeszedte a földről a holmiját, de Dominic kinyújtotta a karját, és visszahúzta.

– Ma már biztosan nem mész sehová, Ally cica.

– Miért nem?

A férfi megcsókolta a vállát.

– Mert teljesen kimerítettek. És mert még mindig esik.

Persze nem ez volt a valós ok. De az igazi okról nem akart addig beszélni, míg le nem nyugodott, és alaposan át nem gondolt mindent.

Ki tudja, talán nem is olyan nagy baj, hogy Ally szűz volt. Legalább nem fogják más pasikkal lekapni a lesifotósok. Talán ez a mai ijesztő kontrollvesztése csak véletlen kisiklás volt. Ally váratlan felbukkanása kihozta a sodrából, és többé soha nem lesz ilyen.

Elvégre ez a lány többet tudott róla, mint eddig bármelyik nője. És különben is, másfél hónapja nem feküdt le senkivel. Talán ez az örült vágy, a kétségbeesés, az egymásra találásuk intenzitása csak a kiéhezettsége rovására írható.

– Taxit akartam hívni, ahogy javasoltad.

– Már azt szeretném, ha maradnál, Alison.

Dominic felült, az ölébe húzta a lányt, és a vállának támasztotta az állát. Ismét megkívánta, és Ally alighanem megérezte, mert kissé elhúzódott.

– Ami azt illeti, nekem mára elég volt, nem hiszem, hogy szeretném, ha még egyszer...

– Ne is törődj vele! Képtelen vagyok uralkodni a testemen, ha itt vagy velem. De ne félj, ma már egyetlen ujjal sem nyúlok hozzád!

Elvette a lánytól a melegítőalsót, belebújt, aztán felkelt, és adott Allynak egy fürdőköntöst.

A lány gyorsan, kapkodó mozdulatokkal vette fel. Dominic nem láthatta az arcát a félhomályban, de érezte a zavarát meg a bizonytalanságát, és hirtelen különös érzések öntötték el. Amelyek talán még nyugtalanítóbbak voltak, mint az ágyékában lüktető, csillapíthatatlan vágy.

Ally egyszerűen varázslatos. Édes, őszinte teremtés, aki minden porcikájában valódi és hiteles. Kicsit sem mesterkél.

Dominic rendszerint nem ilyen nőket keresett, de a mostani alkalom kivétel volt. Ahhoz a szerephez, amelyre Allyt kiválasztotta, kifejezetten előnyösnek tűnt, hogy ilyen ártatlan.

Időre van azonban szüksége, míg mindent alaposan megfontol. És Ally addig nem mehet el a házból. Az ágyában viszont nem maradhat, mert félő, hogy akkor nem fogja tudni betartani az iménti ígéretét.

– Nem vagy éhes?

A lány a fejét rázta.

– Nem, csak fáradt.

– Akkor gyere! Ezen az emeleten van még egy hálószoba külön fürdővel. – Dominic odavezette a lányt, és kinyitotta előtte az ajtót. – Jó éjszakát! Holnap reggel találkozunk.

Ally kissé tanácstalanul nézett körül a faragott bútorokkal berendezett, igen ízléses szobában.

– Az a helyzet, hogy odakint hagytam a biciklimet.

– Jól van. Akkor mielőtt lefekszem, a kerékpárodát is megmentem a hidegtől és az esőtől.

– Köszönöm. És minden mást is...

Ahogyrádöbbsen a megjegyzése fonák voltára, Ally elvörösödött, és Dominic újfent megállapította, milyen édes teremtés.

A köntösnél fogva magához húzta, de csak egy baráti jóéjt-pusztit nyomott a homlokára.

– *Bonne nuit*, Ally cica.

Holnap majd beszélnek. De addig is jobb, ha távol tartja magát a lánytól. Ez a nem mindennapi vonzalom még jól is jöhet, és nem csak az üzleti megállapodás szempontjából. De először be kell biztosítania magát, mert nem szeretne volna, ha Ally ártatlansága különféle kezelhetetlen komplikációkhoz vezet.

5. FEJEZET

Amikor másnap felkelt, Ally zavarodottan pillantott körül. Kintről sápadt fény szűrődött be a nyitott ablaktáblákon keresztül, és nem csak az ablak, de a szoba is teljesen ismeretlennek tűnt. Vajon hol lehet?

Felkönyökölt az ágyban, és hirtelen visszatértek az emlékek. Képek, illatok, zajok és érzések... A diszpécser hangja, ahogy Dominic nevét mondja... A férfi fanyar, citrusos illata. A merlot gyümölcsös aromája... Dominic izmos, ruganyos teste, az ölébe belehasító fájdalom és a kék, ami aztán mindent feledtetett.

Mindenre, a legapróbb részletre is emlékezett, mégis zavaros volt az egész.

Bár kellemesen meleg volt a házban, Ally megborzongott. Úgy érezte, Dominic mindvégig ura volt a helyzetnek, ő viszont elveszítette a fejét, amint a férfi hozzáért.

Felkelt, belebújt a köntösbe, és önkéntelenül is beleszagolt a frottírba, hogy érezhesse Dominic illatát. Hát nem nevetséges, amit csinál? Már tegnap el kellett volna mennie innen. Szörnyen kellemetlen, sőt kínos lesz a férfit ma reggel viszontlátni – a tegnap történetek után.

Gyorsan lezuhanyozott, aztán beosont a dolgozószobával szomszédos fürdőbe, hogy megkeresse a ruháit. Mivel a fűtőtestre tette őket, meg is száradtak. A sportmelltartóját is megtalálta a dolgozószobában a szőnyegen.

Kapkodva felöltözött, csak a szakadt biciklisnadrágot húzta fel óvatosan a kötése fölé.

Közben azon elmélkedett, hogy lehetett ennyire naiv. Tényleg elhitte, hogy lefeküdhét Dominickal, neki ajándékozhatja a szüzességét, anélkül hogy gyöngéd érzéseket kezdene táplálni iránta? Ugyanakkor mégsem bánta meg a döntését. Végül is nem sok nőnek van olyan szerencséje, hogy elsőként a kamaszkori szerelmével bújhat ágyba, aki bónuszként három hihetetlen orgazmusban is részesíti.

Dominic és az elmúlt éjszaka a sors ajándéka. Kárpótlás azért a felejthetetlen provence-i nyárért. Ami olyan szépen indult, és aztán olyan csúnya véget ért. A folytatásról már nem is beszélve, mert az anyja gyógyszerfüggő lett azután, hogy Pierre LeGrand kidobta, és szörnyűbbnél szörnyűbb pasasokat szedett össze. Végül csak árnyéka lett régi önmagának.

Milyen különös fintora a sorsnak, hogy éppen Pierre fia adott ilyen szépséges ajándékot Allynak. De a remek szex még egyáltalán nem jelenti, hogy ebből igazi kapcsolat alakulhat ki. Ezt Ally megtanulta az anyjától. Hogy a testiség nem összetévesztendő a szerelemmel.

Megtanulta, hogy a szerelem kiszolgáltatottá tesz, és ha nem a megfelelő embert ajándékozod meg a bizalmaddal, abba könnyen tönkremehetsz. Ha nem akarsz, hogy összetörjék a szívedet, akkor csak magadban bízhatasz.

Ally csak remélni tudta, kizárólag a testi örömök elmaradása miatt sajnálja, hogy többé nem találkozik Dominickal.

Mivel nagyon korán volt még, abban reménykedett, hogy észrevétlenül elhagyhatja a házat. Hamarosan a biciklijén ül megint, és nyeregben járja tovább a várost, ez az éjszaka meg egy szép álm lesz csupán, amire jó visszagondolni egy-egy borús, szomorú napon.

Az emeleten és odalenn is csendes volt a ház, ahogy végigosont a folyosón, és leszaladt a lépcsőn. Egyből a hátsó ajtó felé vette az irányt, és ott, a bejárat mellett meg is pillantotta a kerékpárját.

Megkönnyebbülten fellélegzett.

Szuper! Akkor most felpattan rá, és le is lép. Megússza a kínos magyarázkodást a reggelinél.

Elmosolyodott.

Valójában sejtelve sem volt róla, miként kellene viselkedni egy egyéjszakai kalandot követően, csak megsejtette, hogy mindkettőjüknek jobb lesz, ha kerülnek az érintkezést.

Elindult a földszinti folyosón a kerékpárja felé, és a cipője talpa megcsikordult a márvány járólapon.

– Hát felébredtél, Alison? – hallatszott a konyha felől. – Remélem, jól aludtál!

A francba!

A lány belépett a nyitott ajtón. Dominic ott ült a reggelizőpultnál egy divatos, bárshékhez hasonló ülőalkalmatosságon. A konyha ugyanis a ház többi részével ellentétben rendkívül modern volt, csupa üveg és krómozott felület. De minden szépsége ellenére sem elsősorban a berendezés volt az, ami magára vonta Ally figyelmét.

Dominic pont olyan volt, amilyennek egy dúsgazdag vállalkozót elképzelsz az ember. Elegáns grafitzürke öltönyt, fehér inget és fényesre suvickolt fekete cipőt viselt. A zakója kissé felcsúszott ujjá alól arany mandzsettagombok kandikáltak ki. Az arcát simára borotválta, a haja még kissé nedvesnek tűnt. Nyilván ő is nemrég zuhanyozott.

A szeretőm, gondolta Ally, és elpirult. Dominic valójában nem a szeretője, hiszen nincs viszonyuk. Egyetlen éjszakát töltöttek együtt, és ennyi.

A férfi kifejezéstelen arccal nézett rá. A tegnap esti gyöngédség és szenvedély eltűnt, a helyére személytelen mosoly lépett. Ally furcsamód mégis meztelennek érezte magát, ahogy Dominic végigmérte.

– Hogy vagy? – érdeklődött.

– Köszönöm, jól – felelte óvatosan a lány, de a hangja nem csengett valami magabiztosan. Hát ez remek! Lehet még ennél is kínosabb ez a mai reggel? – Épp menni készültem – bökött hátra a válla fölött.

– Azt látom. Még szerencse, hogy észrevettelek. Gyere kicsit közelebb, beszélünk kell!

Dominic megveregette maga mellett a szomszédos ülőkét.

Te jó ég, miről?

– Ül már le! Jól van a lábad?

A lány kezdett nagyon ideges lenni.

– Nézd, nekem tényleg mennem kell, szóval...

– Hidd el, nem tartalak fel soká! Van egy javaslatom, csak annyit kérek, hogy hallgass meg. – A férfi odatolt Ally elé egy csomó papirost, mely ott hevert a pulton.

– Ez mi? Valami szerződés?

– Igen. És ne bámulj rám ilyen rémulten, Ally cica, semmi rosszat nem tervezek ellened, sőt! Ez a javaslat rendkívül előnyös számodra.

– Hát jó. Mondd el, miről van szó!

– Nem is sejted? – kérdezett vissza gúnyosan a férfi.

– Nem.

– Nos, mint tegnap már említettem, szükségem van egy feleségre. És te tökéletes lennél erre a feladatra.

– Hogy mi? Legyek a feleség? – Allynek leesett az álla.

– Igen. Mint már mondtam, ha nem sikerül meggyőződnöm a reménybeli partnereimét arról, hogy rendezett és erkölcsös a magánéletem, kútba esik az üzlet, amit pedig nagyon szeretnék nyélbe ütni. – Dominic vállat vont. – Mirát akartam elvenni, hogy megoldjam ezt a problémát, de a vártnál sokkal nehezebb feladatnak bizonyult, hogy halálos szerelmet színleljek iránta, hiszen ki nem állhatom szegényt. Te persze egész más vagy...

A pillantása végigsimogatta Ally testét, mire a lány elöntötte a forróság.

– Nos, nem... nem is tudom, mit mondjak erre – hebegte, miközben próbálta feldolgozni a hallottakat. Ez most komoly? Dominic tényleg úgy kéri meg a kezét, mintha krumplit venne a piacon? Ez tényleg nem más számára, mint üzlet? – Mesélj még, ennél azért szeretnék többet tudni az ajánlatodról!

– Okos kislány. – Dominic pillantása még mindig mohó volt, és tüzes, a hangja ellenben teljesen szenttelen. – Alá kellene írnod egy titoktartási megállapodást és egy házassági szerződést. A feltételek közé tartozik, hogy a házasság csak addig tart, amíg én fenn akarom tartani. Aztán elválunk. Legfeljebb fél évre számíts, tovább biztosan nem fog tartani a frigy. És természetesen szép summával kárpótollak majd az időért meg a segítségért.

– Nem kell a pénzed! – vágta rá Ally, aki szerencsére megint megtalálta a hangját és a büszkeségét.
– Miért nem? Hiszen szemlátomást nagy szükséged van rá.
– Mert nem akarom szajhának érezni magam – rázta meg a fejét a lány. – Ha fizetsz, amiért hozzád megyek, az olyan, mintha megvásárolnál... Hiszen együtt fogunk aludni, vagy nem?

A férfi halkán felnevetett, és végigsimított Ally arcán.

– Nagyon remélem.

A lány méltóságteljesen elhúzódott.

– Látod, erről beszélek! Nem akarok senki ágymelegítője lenni, ahogy annak idején az anyám. Ő, szegény azt hitte, hogy az apád szerelmes belé, apádnak viszont csak arra az egy nyárra kellett valaki, akivel ágyba bújhat. És amikor kirúgta a teherré vált szeretőt, anyám összeomlott. Én nem akarok ilyen megalázó helyzetbe kerülni soha. Sem veled, sem senki mással.

Dominic figyelte az igencsak feldúlt, bizalmatlan Allyt, és még mindig gyönyörűnek találta.

Ugyanakkor dühös volt magára, nem is kicsit. Hogy puskázhatta el ennyire ezt az egészet már a legelején? Pedig különben ügyesen tárgyalt, tudta, hogyan irányítsa a beszélgetést, hogyan kapja meg a végén azt, amit igazán szeretne. Talán most a kelleténél jobban elragadták az érzései, azért nem tudta pontosan végrehajtani, amit az éjjel eltervezett?

Alisont nem riaszthatja el. Nagyon gyorsan le kell akasztania valahonnan egy feleséget, és ő tényleg tökéletes erre a szerepre. Éles eszű, és minden tapasztalatlansága ellenére két lábbal áll a földön. Arról nem beszélve, hogy még mindig örülten kívánta. A szakadt és kopott bicikliszerelésben is.

Mira párjaként határozottan nehezebbre esett volna eljátszania a szerelmes férjet. Alisont ellenben nagyon szívesen bevezette volna a testi szerelem művészetébe, aminek következtében nyilván hihetőbben alakítja majd a hősszerelmest is az oldalán. A szenvedélyt sokan összetévesztik a szerelemmel.

Soha nem feküdt még le szűz lánnyal. Visszaretent az ezzel járó felelősségtől. Nem hitte volna, hogy ilyen csodás élmény lehet segíteni egy szenvedélyes fiatal nőnek felfedezni a szexualitását. Viszont arra a következtetésre jutott, hogy míg meg nem állapodtak, nem lehetnek újra együtt. Ami az apja meg Ally anyja között történt, váratlanul nagy akadályt jelentett, és neki meg kell küzdenie ezzel az akadállyal. Még szerencse, hogy híresen jó az újratervezésben.

– Nem a szexért fizetek meg, Alison – magyarázta. – Hanem, mint már mondtam, elsősorban az időért, amit velem töltesz. A szex nem kötelező, persze remélem, hogy azért ágyba bújssz velem. Az elmúlt éjszaka bebizonyította, hogy működik köztünk a kémia, nem is akárhogyan. De a világért sem szeretném, hogy emiatt rosszul érezd magad, szóval ha nemet mondasz, azt is elfogadom. A házassági szerződés rögzíti – tette a kezét az irathalomra –, hogy a házasságunk alatt jogosult vagy havi apanázsra, amiből intézheted a kiadásaidat. A váláskor pedig fájdalomdíjként egymillió angol fontra vagy jogosult azért, hogy a nyilvánosság előtt eljátszod a gyöngéd hitvest, eljársz velem helyekre, és így tovább. Hogy ha kettesben vagyunk, mit csinálunk, az rajtad áll.

– Egymillió font? – Ally szemlátomást nem hitt a fülének.

A férfi elmosolyodott.

– Látod, megmondtam, hogy ez mindkettőnk számára előnyös üzlet. Nekem az adásvétel, neked a pénz... Amiért semmi mást nem kell tenned, csak rendelkezésre állni, ha meg kell jelennem a nyilvánosság előtt a nejemmel. Különben is sokat utazom, de miután megveszem a brooklyni telkeket, gyakorlatilag New Yorkba költözöm, te meg, gondolom, továbbra is itt maradsz, hiszen egyetemre jársz... Addig sem kell sokat együtt lennünk, ha meg elmegegyek, egyáltalán nem fogjuk látni egymást. Az eleje kicsit nehezebb lesz, mert ha nyilvánosságra hozzuk a sztorinkat...

Mindent alaposan átgondolt. A kapcsolat minden mozzanatát ő kívánta irányítani. Nem akarta, hogy a házasság jelentősen befolyásolja az életét, mert ez később problémákat jelenthet a válásnál. És ha netán hamarabb ráun Allyre – amit nem tartott valószínűnek –, akkor is előnyös, ha ő határozhatja meg, mikor mennyi időt töltsenek együtt.

– Miféle sztorinkat?